

בדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

מנהגינו שמברכים שהחינו על טלית חדשה, ועל תפילין חדשים. וכן הקובע מזוזה או מעקה חדשים. ולא דוקא חדשים, אלא כל שלא היו שלו מעולם. כתב הרמב"ם (הל' ברכות פ"א ה"ט), וזה לשונו, כל מצוה שהיא מזמן לזמן כגון שופר וסוכה ולולב ומקרא מגילה ונר חנוכה, וכן כל מצוה ומצוה שהיא קנין לו כגון ציצית ותפילין ומזוזה ומעקה, וכן מצוה שאינה תדירה ואינה מצויה בכל עת שהרי היא דומה למצוה שהיא מזמן לזמן, כגון מילת בנו ופדיון הבן, מברך עליה בשעת עשייתה שהחינו, ע"כ. ומקורו מהתוספתא פרקא בתרא דברכות כמ"ש הכס"מ שם, וכ"ה בתשובת הרמב"ם עצמו (ירושלים ה'תש"ך) סי' קמ"א. וכ"ה עוד בתשובתו שם סימן של"ב. וכתב מהרי"ץ בתשובותיו פעולת צדיק (ח"ב סימן קס"ח) שמנהיגו לברך שהחינו על קביעת המזוזה כדעת הרמב"ם, וכן כשעושה ציצית בטלית ישן וכיוצא בזה, ע"כ. והעלהו הראנ"ח בענף חיים שבסוף התכלאל עץ חיים דף י"ח ע"ד אות ל"ז.

המשך בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ואלה שמות בני ישראל וגו' (שמות א. א)

כתב מוהר"ר חיים כסאד זצ"ל בחיבורו 'קין המזבח' על פסוק זה: זש"ה יסר בנך וינחך ויתן מעדנים לנפשך (משלי כט. יו). לומר, שעל ידי שייסר אדם את בנו לילך בדרך הטובה, הבן נותן לאב נחת רוח ומעדנים לנפשו. ולפיכך יעקב אע"ה על ידי שרידה את בנו והוכיח אותם בדרכי ה', זכה ויצאו כולם נקיים ולא היה בהם שום דופי, מה שלא מצינו באברהם ויצחק שלא רידו את ישמעאל ועשו ויצאו לתרבות רעה. ומשום שמעשה השבטים נאים וקיבלו תוכחת אביהם, הזכרו שמותיהם בתורה בכמה מקומות. להודיענו כמה חביבין לפני הקב"ה, שהרי הכתוב נשתבח בהם וקראם שבטי יה דכתיב 'ששם עלו שבטים שבטיי'. ולפיכך צריכין אנו ללמוד מזה לרדות את בנינו לילך בדרך הטוב והיושר, לפי שידוע שהבנים אם כולם הולכין בדרך הטוב והיושר מעלים את המשפחה, ומתחיסים אחר אבותיהם. ואם יש אפילו אחד מהן הולך בדרך לא טוב הוא פוגם את המשפחה כולה. ולפיכך צריכין כל המשפחה לקרבו לדרך הטובה, כדי לקיים בה כלך יפה רעיית ומום אין בך.

ד"א. ואלה שמות, במדרש ואלה מוסיף על הראשונים שבח של עי' נפש שנאמרו למעלה, לומר שכולן צדיקים. את יעקב וגו', כל אלו מכחו של יעקב שסיגל מצוות ומע"ט וזכה להעמיד י"ב שבטים, עכ"ל. ללמדנו שהעיקר מע"ט של אדם, שהן המזכים אותו לבנים הגונים הולכין ביושר בדרכי השני"ת, עכ"ל.

וחדשות אגידה, שיש מהאנשים שזוכים שאף אחרי פטירת הוריהם, באים הוריהם ומייסרים אותם לילך בדרך ה' ב"ה. ודי שאעלה את אשר סופר בספר 'שרשות גבלות' (עמ' 72) על מארי דוד מורי זצ"ל שהיה השוחט של גיבלה. וז"ל: הוא היה עני מרוד. אמרו עליו שהיה שוחט ביום ששי לכל הישוב, אך לו עצמו לא היה עוף לשבת. כל ימיו עסק בתורה ובצרכי ציבור, ולא ידעו על דלותו הרבה. הוא נשוא לאשה את בתו של יחיאל תירס שהיתה גרושה, ונפטר בקוצר ימים. בנו האחרון היה כבן שנתיים, וכשהגיע הבן לגיל ארבע שנים, היה לוקח את טלית והתפילין של אביו המנוח, והולך לבית הכנסת להתפלל עם הגדולים. שאלה אותו, מדוע אתה קם לבד והולך עם הטלית והתפילין. והוא ענה: אבא שלי מעיר אותי, ואפילו צובט אותי, ואומר לי לך תתפלל בבית הכנסת, ותיאר לה דמות אביו כמו שהיה במציאות. כך עשה עד גיל שש שנים ונפטר לבית עולמו. יודעי דבר אמרו, ששנותיו היו כנראה השלמה לנשמת אביו. תהי נשמתם עדין, אמן, עכ"ל.

למדנו כמה האדם צריך למסור עצמו לחינוך בניו, הן במעשיו שלו והן בייסור בניו.

ואמרו חכמים (סוטה מט): בעקבות משיחא חוצפא יסגא וכו', נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו מפני קטנים, בן מנוול אב, בת קמה באמה, כלה בחמותה, אויבי איש אנשי ביתו, פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתבייש מאביו, ועל מה יש לנו להשען על אבינו שבשמים, ע"כ. וכל זה נמצא בדורינו ב"מ. ויש הנאחזים במאמר זה, ומרימים ידיהם ואומרים, זו גזירת הכתוב! ועל כן לא עושים דיים ולא מוסרים נפשם לחינוך בניהם. ור"ל, שכאשר צריכים הם לתת מזמן עבודתם או מזמן מנוחתם, או להשקיע סבלנותם בחינוך ילדיהם, מעדיפים להיסמך על מאמר זה שזו גזירת הכתוב ואין מה לעשות ח"ו. ויש שמעדיפים לא להביא עוד נשמות לעולם עקב הדור, ואומרים די לי במה שיש לי"י ב"מ מהאיי דעתא. והן אמת שמאמרי חז"ל אין בהם שום צד פקפוק. אך אין בזה כדי להתנער מהאחריות הרובצת עליהם. ופוק חזי כיצד גידלו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בניהם כנגד כל מה שהיה בזמנם בעולם. ובמצרים שגזרו הריגה על ילדיהם, עכ"ז היו הנשים עושות מה שעושות לכבוד בעליהן, והולכות ויולדות בשדות וכו'. ולא התייאשו ח"ו.

ומאמר חז"ל הנזכר, בא לעודדנו ולחונקנו, שאם ח"ו האדם עשה כל מה שביכולתו ומסר נפשו על חינוך בניו, ועכ"ז סר בנו מדרך הישרה. אל לא להיכנס לדרכו הנפש. כי בעקבות משיחא וכו', ולא כל הדברים תלויים בו. ועל כן סימו חכמים ז"אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים. וגם יזכור, שמסירות נפש לא שבה ריקם ויבוא זמן ובנו יחזור למוטב, וירוה ממנו נחת. והחכם מקדים תרופה למכה, ויתפלל על ילדיו בכל עת ובכל זמן, ובפרט בזמנים המסוגלים לעניין זה, כגון, שהאם תתפלל בעת הדלקת נרות שבת. ובכל יום ויום בעת אמירת "שלא ניגע לריק ולא נלד לבהלה", אכ"ר.

יתגדך ממקור עליון, משפע בריכה העליונה, ההורה היקר והמסור, רב פעלים זריז לחזק בך הגיית, מתוך שמחה ודאגה, ה"ה ר' שלומי עברי הי"ו. היא רצון שיראה ברכה בעמלו, וכל זרעו ילכו בדרך ה' ויראתו, ויהיו לגדולי תורה בעלי מקרא בעלי משנה בעלי גמרא, בעלי מדות תרומיות, אכ"ר.

מחידושי רבותינו

מתוך ספר סוכת שלום עמי קפ"ז
למנוה"ר שלום ראובני זצ"ל

כיצד תהא תפילתו של אדם נשמעת

כפי מה שהאדם מתדבק בבוראו, וירא ממנו, כן הבורא נמצא עמו תמיד. כענין 'אם תדרשנו ימצא לך'. וכמו שמצינו שהיה נמצא אצלם עם הקדמונים, שהיתה תפלתם נשמעת מיד ודיבורם היה עושה רושם למעלה. וכן במעשה דר' יצחק אצל רשב"י, וכן מעשה דחוני המעגל ורבים כמוהו הנמצאים בגמרא, שדיבורם פועל בשביל היראה על פניהם ומסוים הבושה על פניהם מפני שהיו מדמים בעצמם שהשם נגדם תמיד, ולא מסיחים דעתם מבוראם אפילו בשעת עבודתם ומאכלם ומשתם היו מציירים כאלו ד' לנגדם כמו שאמר המשורר העולמי הצדיק והחסיד דהע"ה במאמרו (תהלים טו) 'שויתי ה' לנגדי תמיד וגו', ואז כל ימיו גדע קרני האויבים במלחמתו. אמחז"ל כשהיה דוד יוצא למלחמה על אויביו, אמר, רבש"ע, אתה יודע שהם מרובים ממני, ומה יהיה כוחי אני קומץ". אבל אני מבקש ממך, רבון העולמים, אל תעזובני תעזור לי, שידעו כל העולם ושידעו שיש אלוד' בעולם, וכוונתי לבער רק הכופרים, אין כוונתי להתכבד ולעלות במעלה, רק לייחד שמך בעולם, וכשהיו האויבים מתכוננים למלחמה ומארבים לדוד להכותו במארב, היה הקב"ה מרעים ומבהל הלגיונים שלהם, והיה דוד מגיע שם ומרימים הידים לדוד, כמ"ש 'וירעם ה' את פלישתים ויהומם'. ולבסוף היו עבדים עמו ומואב מגישים מנחה לממשלת דוד עה"ש:

ובס' ר"ח וכמה ספרים מענין יראת ה', ובטחון בשם, בר"ח שער הקדושה פ' ה' ע"א אומר, וז"ל נבין מעלה הראשונים עליהם הש' שהיה תפלתם נשמעת מיד מפני שהיו נוהרים שלא לפגום כ"ב אותיות התורה שהם המוצאות הקבועות בפיהם בשיחה בטילה, ושאר הפוגמים דהיינו דברים הפוגמים הלשון, לכך היה תפלתם בוקעת רקיעים, ועולה עד למעלה לעורך הרחמים:

וכן בזהר פרי שמות. וז"ל בקיצור. לשון אשורי. לא ארמי. כי בשעה שהיה רשב"י ע"ה עוסק בתורה, היו כמה אלפים ורבות מלאה"ש. היו שומעים קולו וכו'. צא ולמד. השומר הפה מדבר דברים בטלים. הפה הוא קדוש ותפלתו עושה רושם. כך היה מו"ר חיים כ"ץ, היתה תפלתו וברכתו פועלת, ואני עד. כשהייתי הולך אליו לביכנ"ס עוד הייתי צעיר. הייתי מדבר אליו והוא לא עונה לי רק מרכין בראשו והספר לפניו. ולכן כשהיה מברך מי שהוא או מתרגז על מי שהוא היתה תפלתו פועלת:

לרפואת דוד בן יאיר בתוך שכחע"י

המשך מהעמוד הקודם

וכתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בחיבורו שולי המעיל (הל' מזוזה ס"ג אות ל"ב) וז"ל: וכן קיבלתי מאאמו"ר זצ"ל ועוד ת"ח. ומסכימים לזה עוד מחכמי תימן בספריהם, גם בעל תורת חכם ושושנת המלך שהעלו מסקנת רבינו המחבר בשתיקה כהודאה. וכן מצאתי למהר"ש שבזו בחמדת ימים פרשת ואתחנן, שהוא מוקדם למהר"ץ כמאה שנה, וז"ל הקובע מזוזה מברך בא"י וכו' לקבוע מזוזה, ואומר שהחיינו ע"כ. ומלבד רבינו בחיי שסובר כהרמב"ם בזה לברך שהחיינו על המזוזה (הובא במעיל קטן למהר"ץ הל' מזוזה ס"ג אות ח), מצינו עוד שכן דעת מחזור ויטרי דף תרמ"ז, וספר האשכול ח"א דף קצ"ד (יעו"ש), וספר האסופות סימן קע"ח בשם תיקון מזוזה, גם הרדב"ז בתשובותיו חלק שמיני סימן ה' פסק כהרמב"ם לברך על כל מצוה שהיא קניין לו, ומן האחרונים פסקו כן העולת תמיד בסימן כ"ב לנהוג כהרמב"ם ומביאו רבינו המחבר בתשובתו שם ודלא כיפה ללב סימן כ"ב שהבין בדעת העולת תמיד להיפך] ושכנ"ד מעשה רוקח ע"ש. גם הגר"א בביאורו לסימן כ"ב כתב שדברי הרמב"ם הן עיקר, ע"כ. (כל הנ"ל ערוך מתוך שולי המעיל, ושע"ה שם)

וז"ל הרב בחיבורו שלחן ערוך המקוצר (ח"א סי' מ"ה סעי' י): קנה לו טלית של מצוה, אוי לאחר שהטיל בה את הציצית, יברך שהחיינו בעיטוף הראשון, לאחר שבירך להתעטף בציצית. ויש אומרים שגם אם הטיל ציצית לטלית ישן, יברך שהחיינו. וכשמניח תפילין חדשים וכן הקובע מזוזה או מעקה חדשים (ולאו דוקא חדשים, אלא כל שלא היו שלו מעולם כדלעיל סעיף ח') המנהג לברך גם כן, על פי דעת הרמב"ם שכל מצוה שהיא קניין לו מברך עליה שהחיינו, ויש שאין נוהגין כן, עכ"ל. ומה שכתב הרב ז"ש שאין נוהגין כן. ביאר דבריו בשולי המעיל שם, שנראה שמנהגם הוא משום שנטו מהמנהג בבלי דעת שרשו ויסודותיו, בראותם סברת השלחן ערוך סי' כ"ב ושת"י שם, יעו"ש באורך.]

אלוהי ייחיה!
שלשה דברים נמנו בספוק אחד
שניים מהם נמנה גם היפוכו
ואחד לא נמנה היפוכו
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות לשבת 'יוחי'
אחודה חידה! יומאן אביו ויאמר ידעתי
בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל
ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה
מלא הגוים (בראשית מח. טו).
הזוכה: אליסף דחבש.
מי בתמונה? הרב שלמה עינא.
הזוכה: יהל אלשיך.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

היו כמה אלפים ורבות מלאה"ש. היו שומעים קולו וכו'. צא ולמד. השומר הפה מדבר דברים בטלים. הפה הוא קדוש ותפלתו עושה רושם. כך היה מו"ר חיים כ"ץ, היתה תפלתו וברכתו פועלת, ואני עד. כשהייתי הולך אליו לביכנ"ס עוד הייתי צעיר. הייתי מדבר אליו והוא לא עונה לי רק מרכין בראשו והספר לפניו. ולכן כשהיה מברך מי שהוא או מתרגז על מי שהוא היתה תפלתו פועלת:

מלפא טבא ודאי יאה
נשכר קמי מלפא
היקר והנסור
הרב
דניאל סילוק
הי"ו
דלדל הולדת פנו ז"ו
יה"ר עכ"ל להכניס
בכריתו fe אכרמט
אפילו ויזכה לתורה
ולמנוחה ולפרי
ולמנוחה ולפרי

התלמיד היקר והנעלה אשר
הולך ועולה במעלות התורה
והיראה ה"ה יונתן שיאחי נ"י,
קיבל תעודת הצטיינות ופרס
כאות הערכה על עמלו הרב.

יהא רעוא
שיגדל
ויהיה
לתפארת
כל ישראל
אכ"ר

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אחונינה ע"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת
מנוה"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

מהליכות אבותינו

אירוועים פתאומיים ומבהילים, לא גורמים לעצירת מהלך החיים

אחד השינויים הגדולים בין הנעשה ע"י אבותינו הקדושים בהתגוררם בארץ תימן, לבין אשר נעשה ע"י צאצאיהם בארץ הקודש. הוא התגברות שכלם על רגשיהם. דוגמא לזה: בתימן נפטרו הרבה ילדים בילדותם ובנעוריהם, מכל מיני מחלות או סיבות אחרות. והצדיקו עליהם הדין והמשיכו חייהם כבתחילה, ולא שקעו בדכדוך הנפש, ולא היו זקוקים לכל מיני סיוע רפואי שילווח אותם, כי היו מחוברים כל עצמותם לחי העולמים. נעלה מעשה אחד מיני רבים כיצד התייחסו למקרים לא צפויים, כפי שמספר הרב עובדיה זכריה בחיבורו 'שו"ת הרש"י' (דף ק"ה) בזה"ל:

לפני שנים כאשר מ"ו יחיא מוסא סלימאן נשא לאשה את בת דודו מ"ו חסן עואץ זכריא אשר נפטרה בתימן זה היה בין כפור לחג הסוכות, לכבוד החתונה שחטו פרה גדולה מאד ושמנה מאד, בזמן הניקור כאשר שלף סלימאן בגריש את סכיניו כדי לעזור בענין הניקור ותקע אותו בתוך נתח בשר עב ושמן מדאי, ואז בכח רב משך כלפי מעלה, הסכין ניתרה כלפי מעלה והפרידה את אפו לשני חלקים. באותה שעה עטו עליו מימין ומשמאל בחפזון רב ובהלה עצומה. המנות דודי מתנא יצחק מיהר למטבח והביא מלוא חפניו פיח כבשן, ואז עטפו את אפו של סלימאן באגריש והמשיכו בעבודתם כאלו לא קרה כלום. ומכל המאורע נשאר צלקת עמוקה על אפו זיו פניו שלא השתנה מעיד על זיו נצחי ואמיתי, עכ"ל.

מי שחיינו מחוברים ליושב מעלה, יודע שכל הבא עליו לטובתו הוא, ואין לו כלל ממה להתרגש, וממשיך חייו כאילו כלום לא קרה.

ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך (שמות א. יג)

י'חוטא אחד יאבד טובה הרבה' (קהלת ט). רבנו חיים סנואני זצ"ל הסביר את סיבת שעבוד אבותינו במצרים בצורה זו - כשחטא אדם הראשון בעברו על ציווי השי"ת לבל יאכל מעץ הדעת, גרם בחטאו לפזר ניצוצות הקדושה בכל העולם. תפקידו של עם ישראל כעם ה' בעוה"ו, לקבץ את הניצוצות הפזורים והנדחים ולהעלותם ממדרום התחתון והשפל אל שורשם במקום הקדושה. תוקף השעבוד בחומר ובלבנים בו השתעבדו בני ישראל במצרים, אשר לווח בהשפלות ובדיכויים סאדיסטיים, תכליתו ומגמתו באו אך ורק כדי לברר ולהוציא את כל הניצוצות הקדושה שנטמעו במצרים ארץ הטומאה, ולא נגאלו אבותינו ממצרים עד שבררו את כל הניצוצות האלו, ולמרות שהיו בגדר "ערום ועריה" ולא היו בידם תורה ומצוות, מכל מקום בכל היסודין והצרות שהיו מנת חלקם הצליחו לברר הניצוצות, וזכו לסיעתא דשמיא שזרועו הנטויה של השי"ת השלימה את הבירור בצורה המושלמת ביותר, ולא המתין הקב"ה לבירור המושלם של עם ישראל, כי הם עמדו כבר במ"ט שערי טומאה, ולו היו משתהים עוד רגע קט היו נכנסים בשער החמישים, וח"ו לא היתה להם תקומה לעולם.

אומר ע"כ רבנו חיים סנואני: מכל האמור לעיל, עלינו ללמוד מוסר השכל הנוקב ויורד עד התהום, מהו כוחו של פגם אחד שגרם אדם אחד?! - אומה שלימה השתעבדה וסבלה נוראות במשך מאתים ועשר שנים במצרים כדי לתקן זאת.

לכן, תפקידו של כל אדם מישראל להתעורר ולשית לבו לזה במשנה זהירות לבל יחטא ויפגע, כי אין הוא יודע מהי השפעת הפגם בעולמות העליונים כתוצאה מחטא אחד עליו עבר בעוה"ו.

כל זה אמור לגבי כל החטאים והפשעים, אבל בעוון הידוע והחמור של אי שמירת הברית, מי יעריך וישער גודל ההרס והחורבן הנעשה בעולמות העליונים כתוצאה מזה, אשר הוא גדול פי כמה וכמה מהפגם הנעשה משאר העוונות.

(דרך צדיקים' ח" עמ' 13)

לך ואספת את זקני ישראל (שמות א. טז)

במדרש - לעולם הזקנים מעמידים את ישראל וכו', אימתי ישראל עומדין, כשיש להם זקנים, שנאמר 'שאל אביך ויגדך זקניך וגו''. שכל מי שנוטל עצה מן הזקנים אינו נכשל, עכ"ל. והטעם לפי שהזקנים קרובים אל השי"ת יותר, ודבריהם קרובים לנבואה, ומעמידים את ישראל בעצות שלהם, ומדריכים אותם בדרכי ה' בתוכחות שלהם. ובאו ללמדנו שנלך אחריהם בכל דבר, ולא נאמר אנחנו גדולים מהם, דדבריהם נמשלו כדרבנות, שזקני תורה כבר הן יודעים באריכות השנים שלהם אמיתות הדברים שאומרים להם לישראל על בריים, וכבר האריכו במדרש שבכל מקום נשתבח הקב"ה בזקנים ונהג בהן כבוד, לפי שהן עמודו ויסודו של עולם.

(קץ המזבח' למהדר"ח כסאר זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

מה תהא כפרתי...

לקהילת כפר תאָה אשר במחוז רדאע, היה בית כנסת אחד. כשאר בתי הכנסת בתימן, היתה הקרקע מכוסה שטיחים יקרים. מוסלמי אחד שהתגורר בסביבות הכפר, חמד את שטיחי בית הכנסת. באחד הלילות חדר לבית הכנסת, אסף את השטיחים, קיפלים והעמיסם על כתפו. אולם כשבא לצאת, לא מצא את דלת בית הכנסת. פנה לכאן ולכאן, אך הדלת לא נמצאת. כעת הבין שאירע לו דבר לא טבעי, מחמת הגניבה. והנה מיד כשהניח את השטיחים, ראה את דלת בית הכנסת לפניו. שוב התעורר בו יצר הממון, לקח את השטיחים ופנה לעבר הדלת, אך שוב נעלמה הדלת. הניח את השטיחים, והנה הדלת לפניו. וכך חוזר חלילה במשך שעה ארוכה, עד שנואש, הניח את השטיחים ויצא מבית הכנסת.

הלך הגנב וסיפר לאחד מחבריו הגנבים, את הפלא הגדול שראה בבית הכנסת. אמר לו חברו: "מה עשית? אינך יודע כי ליהודים יש ספר תורה קדוש? כעת לא ישאר זכר ממך וממשפחתך". אמר לו: "אם כן, מה אעשה?". אמר לו: "לך אל רב היהודים ושאל אותו מה לעשות כדי לכפר על חטאתך". הלך הגנב וסיפר לרב את כל המעשה. אמר לו הרב: "אם אתה רוצה לכפר על חטאתך, קח כבש ושחט אותו בפתח בית הכנסת". עשה הגנב כן ונתכפר לו... (לבניכם ספרו עמ' קפח)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

חכמי תימן

הרב יוסף ברימ פתיחי זצ"ל

נולד בענעא. התייתם בילדותו מהוריו הצדיקים ואנשי מעשה, ולא הכירם. משחר ילדותו היה חשקו רב לעסוק בתורה, את ידיעתו ובקיאותו בתורה ינק מגדולי החכמים וראשי אב"ד שבת"מ. בטרם היוו בר מצוה, השתוקק להיות מלמד דרדק. היה בקי בידיעת הדקדוק ובכללי ההגיה. לא פסק פומיה מנרסא ותורתו שגורה בפיו. ידוע ומפורסם לרבים שכל לימודו היה עמ"נ ללמד, לשמור, לעשות ולקיים. ענותו וצנוע במדותיו. נוהג בכבוד רב בכל אדם, ובפרט בת"ח. מפליא בהנהגותו במצוות שבין אדם לחבירו וכ"ש במצוות שבין אדם למקום. איש צדקה וחסד, באהבת ישראל הגדולה שלו, היה מורה דרך ויועץ לרבים, המונים באו לבקש ברכתו והדרכתו. היה כחלוץ לפני המחנה וכגיבור בארץ, רץ לכל דבר של מצוה וקדושה, אף בימי זמננו וחולשתו, ללא לאות וללא טובת הנאה ושלא עמ"נ לקבל פרס. נודע בעבודת ה' המיוחדת שלו, וכחזן ושליח ציבור. קיבל באהבה את יסוריו, שבגינוס הוסיף קדושה יתרה על קדושתו, ונתעלה בעילוי אחר עילוי.

נפטר ח"י מרחשון ה'תש"ס

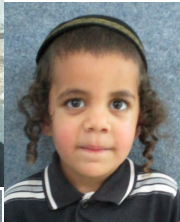
הברכה...

התודה...

וברכת
ברוך שוּבך ארצה
 לידידנו היקר והמסור, רב פעלים לתורה ולתעודה, איש יקר המעלה, ומתומכי התורה ומחזקיה, ועינו במסורת תימן הנצמנה
 ה"ה מר **משה גיאת** הי"ו
 יהי רצון שימלא הקב"ה כל משאלות לבו לטובה, ויראה ברכה רבה בעמלו, וזרע כשרים וברים צדיקים וחסידים יהיה כל זרעו, ויאריך ה' ימיו בטוב ושנותיו בענינים, גבריאות איתנה ונהורא מעליא, אכ"י.

הערות. הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

להתרגש כל פעם מחדש!
 ילדים בגילאי 3-4-5
 עלו לקרוא בס"ת ישישי פרשת ויחי
 כמנהג אבותינו הקדושים, הלא המה

הילדים הצדיקים
שמעון טסה נ"י
יוסף חסיד נ"י
אסף שמחי נ"י
יהודע נהרי נ"י
אלעזר דמארי נ"י
אבישלום זקן נ"י
משה חיים גספן נ"י
אהרון כהן נ"י
דוד נחמן דמרי נ"י
בנימין גיסין נ"י
שלמה מעטוף נ"י
אהרון נהרי נ"י
דוד דמארי נ"י

יוסף נחמן ברזילי נ"י

יהא רעוא שיגדלו במעלות התורה והיראה בדרך ישראל סבא, ויהיו תלמידי חכמים נבונים וידועים, מאירים בתורה ובמעשים טובים כאבותינו הקדושים והטהורים. אכ"י

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"י"ן ורבוה"ק זצוק"ל
 לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
 רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
 בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק ראבי שליט"א
 בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד בצילום ת"ז של שני ההורים + ספח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה החייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה